

कोर पु० कुल-संस्थाने अच् लस्य रः । १ संस्थानवति कोरणा
कारे सुश्रुतीकते देहस्यसन्निभेदे यथा

“त एते सन्धयोऽष्टविधा । कोरोदूखलसामुद्रप्रतरतुन्नमे-
वनीयायसतुण्डमण्डलयङ्गावर्त्ताः । तेषामङ्गुलिमणि-
बन्धपुलफजानुकूपरेषु कोराः सन्धयः” । “नामगिरेवा-
कतयः व्याख्याताः” । कुल-वज्र । २ संस्थाने पु०

कोरक पु० कुल-संस्थाने खल् लस्य रः । कलिकायाम् ।

“कलिका कोरकः पुमानित्यमरोक्तिः प्रायिकाभिप्राया “को-
रकं कुद्वजेऽपि स्यात् कक्कोलकमृणालयोः” विशोक्तेः
तेन “समुपहरन् विचकार कोरकाणि” स्मृधे लोव
प्रयोगः “कोरकोऽस्त्री कुद्वले स्यात्” मेदि० । २ कक्कोले
श्मृणाले च विश्वः । ४ चोरनामपञ्चद्वये जटाध० । ततः
तारका० संजातेऽर्थे इतच् । कोरकित जातमुकुले त्रि०

कोरङ्गो स्त्री० कुर-अङ्गच् गोरा० ङीप् । १ स्त्रुक्ष्मलायाम्
(कोटणलाइच्) अमरः २ पिप्पल्यां राजनि०

कोरदूष पु० कोरं संस्थानं दूषयति दूषे स्यन्तात् अच् उप०
स० । (कोदो) ख्याते व्रीहिभेदे अमरः । “निशार्णिक
यवगोधूमकोरदूषेत्वादि” सुशु० । “श्यामाककोरदूषाजं त-
क्तं पित्याकसक्तुभिः” सुशु० । खल् । कोरदूषकोऽप्य-
तार्थे । “देशोभयितालोको युगालो पयुःस्थिते । य-
स्त्राणां प्रवरा शास्त्री धान्यानां कोरदूषकः” भा० व० १६० अ०

कोल पु० कुल-संस्थाने अच् । १ शूकरे २ प्रवे (भेला) अमरः
३ कोड़े ४ गनियछे ५ चित्तके (चित्ता) ६ अङ्गपालौ ७ आ-
लिङ्गने मेदि० । एदेयभेदे पु० व० व० शब्दरत्ना० ८ अस्त्रभेदे पु०
धर० “नेटान् धीवरकन्याजाते १० जातिभेदे ब्रह्मवै० पु० ।
११ नटभेदे “कस्तुरामादयाक्रोडश्चत्वारस्तस्य चातजजाः ।
पाण्डुरस्य केरलश्चैव कोलशोलश्च पार्थिवः । तेषां जन-
पदाः स्तोताः पाण्डुराः कोलाः सकेरलाः” हरिवं० २२ अ० ।
१२ भरिचे न० राजनि० १३ चये (चद्र) वैद्य० । १४ तोलक
परिमाणे वैद्यकम् । १५ कर्कम्बू छे स्त्री० गौरा० ङीप् ।
तस्याः फलम् अणु तस्य लुक् । १६ वदरीफले न० कर्कम्बू-
न्दे विवृतिः “वदरीसडयाकारोष्ठः कृच्छ्रफलमिवेत् ।
अटव्यामेव सा घोश्टा कोलबोरुणेति योच्यते” स्मृभूतिः
“हस्तिकोलीर्गोपघोश्टा घोश्टा च वदरीच्छा । श्माल-
कोलिः कर्कम्बूः” रत्नकोषः “आद्यकोलर्वातप्रका-
शनैः” । “यः कोलतां बह्वतश्च विभत्” भावः । कोल-
उल्लेखं सुश्रुते अन्तर्गते लुक् । तस्य वाक्यं १२१४० उग्रम्

कोलक पु० कुल-संस्थाने । १ अट्टोठल्लं, राजनि० २ वज्र-

द्वारटवे जटाधरः (कांकला) च शम्भुद्रव्यभेदे, ४ भरिचे,
५ कक्कोले च न० अमरः ।

कोलकन्द पु० कोलद्वय कन्दोऽस्य । महाकन्दभेदे राज-
नि० “कोलकन्दः कटूष्णश्च लभयोद्यविनाशनः । वस्ति-
च्छर्दिप्रश्मनः यिपदोपानिलापहः” राजनि०

कोलकर्कटिका स्त्री० कोलद्वय कर्कटिका । मधुसर्ज्जूर-
कायां राजनि०

कोलघोश्टा स्त्री० वदरीभेदे सुभूतिः । [द्वये अमरः ।
कोलदल न० कोलं वदरीफलमिव दलमस्य । नखीनामगन्ध-
कोलगिरि पु० दक्षिणदिक्तस्ये पर्वतभेदे “हृत्स्नं कोलगि-
रिश्चैव सुरभीपट्टनं तथा” भा० स० १० अ० सरदेवदक्षि-
णदिग्विजये । कोलाचलादयोऽप्यत्र । कोलाचलमङ्गि-
नाथेति तस्य विशेषणं तत्पर्वतस्थितत्वात् [एते हारा०
कोलनासिका स्त्री० कोलस्य शूकरस्य नासिकेव । रङ्गिणी-
कोलपुच्छ पु० कोलस्य शूकरस्येव पुच्छोऽस्य । कङ्कप-
क्षिणि हारा० । [राजनि०

कोलमूल न० कोलं वदरीफलमिव मूलमस्य । पिप्पलीमूले
कोलम्बक पु० कुल-अम्बच् ओडवमध्यः संज्ञायां कन् । त-
न्मोभिन्ने अलावूढमृत्तिसमुदाये यीणायाः अवयवे भरतः
कोलवल्ली स्त्री० कोलोवगाह इव वल्ली तल्लोभहल्यमुद्गायत्वात् ।
मजपिप्पल्याम् राजनि० । २ शूकरपादिकायां राजनि०
कोलशिवि स्त्री० कोलपादाकारा शिग्विरस्याः । (आल्क-
शीति) ख्यातायां शूकरपादिकायां लतायाम् । वा ङीप् ।
“कोलशिवो स्मीरणी गुरुणा कफघातकृत् । मुक्ता-
ग्निमाटलद्वया रचिकृत् बह्वपिङ्गुः” इति भावप्र०
कोल! स्त्री० कुल-ज्वना० ण टाप् । १ पिप्पल्याम्, २ चये (चद्र)
दि० ३ कोलिट्टे शब्दरत्ना० । ४ कोलापुरे च

कोलास्र पु० व० व० । देशभेदे शब्दरत्ना०
कोलापुर न० दक्षिणदेशप्रसिद्धे कच्छीदेव्याः स्थाने पुरभेदे
कोलाविध्वंसिन् त्रि० कोलां पुरभेदे विध्वंसितं यस्तुं गोलमस्य
विशब्देन धाभोरन्यार्थपरत्वम् । पर्वतवासिनि स्तेच्छभेदे,
“एवं पालयतस्तस्य स्तेच्छाः पर्वतवासिनः । कोलावि-
ध्वंसिनः प्राप्ताः” इति देवीभागवतम् । “कोलाविध्वंसि-
नस्तकेति” देवीमाहा० । कोलायन्दः कोलाहलयाचरुसंज्ञा
च कोलाहलेनैव राज्यविध्वंसं ये लुप्यन्ति । २ तेषु च ।
कोलाहल पु० कुल-मज् तमाहलति अच् । बह्वयिधे दूर
गामिन्यव्यक्ते शब्दे अमरः “वीषं भेरीनिनादेन स्फुट-
कोलाहलेन वै” रामा०